

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСНИ НА НАРОДЪТЪ.

ТУРЦИЯ излязува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята по царската поща, е 4 бѣли мецидиета; а въ имперіята, 5 бѣли мецидиета. Спомоществованіята трѣбува да сѣ години и предилатени. Писмата които са отнѣсятъ до редакціята са надписувать до Н. Геновича и П. Р. Славейкова. Въшните настоятели отговарять за въстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо въ Цариградъ—Галата при издателити.

1 ЮНИЙ (ПО НОВИ СТИЛЪ)

8 СЕФЕРЪ 1282 ОТЪ ЕГИРА.

Мнозина отъ нашитѣ настоятели и други частни лица ни писаха да имъ проваждами въстници и за напредъ, и тѣ ще отговарять за заплатата. На нѣкои отъ тѣхъ имамъ увѣреніе че ще ни платятъ, защото сѣ ни и други пѣтъ плащали; но работата е ній отъ дѣ да земемъ сега да посрѣщамъ нужнитѣ разноси за изданіето на въстника че да имъ го проваждами? Ній не сме нѣкой капиталисти да поддържамъ отъ себе си и да чакаме додѣ са улѣснитъ спомоществователитѣ да ни платятъ; и ній сме да земемъ тамъ да дадемъ. Да посрѣщнемъ, да не оставимъ народа безъ въстникъ. За туй молими и настоятели и частни лица, да гледатъ да внесѣтъ спомоществованіята колкото събиратъ и да не чакатъ за сички, а ній тука да теглимъ утѣшеніе. Споредъ нашето състояніе, по нѣкога и сто гроша ни свършватъ работа, а безъ тѣхъ ний въ опасностъ да не можимъ и листъ да издадемъ.

Настоятелитѣ ни и другитѣ родолюбиви наши съотечественици, не трѣба да забравятъ, че ако въобще на книжовнитѣ ни хора джобовити сѣ плитки, то на редакторитѣ и на издателитѣ на книги и въстници сѣ дюбю дю сѣ сѣдрани, и еборава пара не може да намѣри дѣ да са сврѣ и да са задържи; защото иматъ да праватъ съ хора не почестити отъ тѣхъ, съ печатари и словослагатели които твърдѣ често ги прѣтърсватъ.

— Подлистникъ на Турция излѣзе на особень листъ и въ другъ форматъ, както ще го видятъ читателитѣ ни. Таква 12 листа ще са издадѣтъ за цѣла година виѣсто увеличеніе на въстникъ споредъ общаніето ни. Тѣзи които ще приматъ особенно само подлистникъ, като приематъ този първи листъ трѣба да платятъ; инакъ трѣба да го върнатъ на настоятелитѣ който е, да го незадържатъ че да ни правятъ щети. Ній на сила никому ни въстникъ ни подлистникъ не искаме да дадемъ, и който не ще да плати нека не прѣма; ній не осмѣждамъ за това никого, но да прѣма че да не плаща то е бѣтѣ кѣтъ. И така които правитъ сѣ повинни не само прѣдъ насъ, като що нѣ глобятъ напразно, но и прѣдъ народа на когото успѣхътъ нѣоредисватъ, а още и прѣдъ законътъ, който осмѣжда сѣко посягателство на чужда собственостъ. Въстникъ е и то стока, и то сѣ пари става, и неможемъ да даваме че да не зеамъ. И да са нелѣжатъ тѣзи които сѣ приеми въстници а сега са вкарпунятъ та не плащатъ че ще ги оставимъ токо тѣи. Ній не само печатно ще ги прѣсѣдуваме, но ще

търсимъ и ще намѣримъ срѣдство и чрезъ законитѣ да си земимъ земянето. Ако не толковъ за да извадимъ нагубитѣ които сѣи прѣтърсали, а то за наука на тѣзи които иматъ едно таквовъ лошо и толковъ гибелно за книжковната ни поведене.

ГОДИШНИЙ ПРАЗНИКЪ ЗА ВЪЦАРИЯНИЕТО НА Н. ВЕЛИЧЕСТВО.

Споредъ както бѣхми споменали че голѣми приготовления ставаха за този празникъ, може и сега да кажемъ че той сѣтържествува тая година много по великолѣпно отъ колкото други пѣтъ.

Въ недѣля вечеръта и двата брѣга на Бозаътъ (Цариградскій проливъ) освѣтени, прѣдставляваха едно очарователно и неисканно хубаво и увеселително зрѣлище. Два реда свѣтлѣни линіи, които захващаха отъ Канлъджа, дѣто е лѣтнѣтъ палатъ на Н. В. Великіятъ Везиръ, и отъ палатъ на Н. В. Египетскій Подкралъ, който е отъвѣдната страна на Емирѣтъ, искрѣваха са до рожиѣтъ Заливъ при ветитѣ палати.

Отвечеръ, часътъ на 11, (по турски) хванаха да идватъ и да са събиратъ на Канлъджа, сичкитѣ призовани на вечеря, които са посрѣщаха и приемираха отъ Т. Т. В. В. Великіятъ Везиръ Фуатъ паша и министрътъ на въкашнитѣ работи Аали паша. Вечерята захвана по 12 $\frac{1}{2}$, на които са намѣрѣваха около стотина сътрапезници, сирѣчь посланицитѣ на чуждитѣ сили сѣ първитѣ си секретари и драгумани, наедно съ министрити и по горнитѣ чиновници на Високата Порта, граждански и военни.

Срѣщу трапезата въ малко едно разстояние отъ нея бѣше поставенъ портретъ на Н. И. В. Султанъ, на единъ златъ прѣстолъ, и отъ двѣтъ страни на който стояха наредени тѣлохранителитѣ на Н. Величество.

На вечерята отгорѣ стана едно само прѣдпие отъ Н. В. Великіятъ Везиръ за Н. И. В. Султана. Вечерята трая около два часа.

Тѣзи които бѣха призовани за хорото пристѣгнаха като по двата часа, по срѣдъ ноцъ, кажи, даде са и за тѣхъ вечера отъ студени говби. На сѣждѣ свирѣха музика, призованитѣ са расхождаха изъ вѣлшебнитѣ градини на палатътъ, и сичко бѣше освѣтлено и като по пладнѣ видѣло.

На сичко това остава да приложимъ огневъзвѣздіята (фшеситѣ) които са пуцаха испрѣдъ палатътъ и браздѣха атмосферата, и параконитѣ които поряхаватъ на Боспорътъ (буазътъ) на които непрестанно горяха бенгалски огньове (жайтани), още и вра-

нички (канчета) които сѣ хиляди са рѣха по тѣзи мѣста на Пролівътъ.

Отъ другата страна на Европейскій брѣгъ, на прибрѣжіето Емирѣтъ прѣдъ палатътъ на Н. В. Египетскій Подкралъ, остановени на желѣзата си два военни параконда, бѣха обнизани съ хиляди кандила, и свѣтѣха като милиони звѣзди, още и непрѣстатно стрѣляха на възбогъ огневъзвѣздіи. Въ тѣхъ свирѣха военни музика. Жителитѣ отъ околнитѣ села сички бѣха са събрали на Емирѣтъ дѣто прибрѣжіето е по широко, за да глѣдатъ отъ тамъ очарователното зрѣлище на Канлъджа. Но стеченіето на множеството бѣше толковъ, што неможаха вече хората да са разминуватъ и отъ натискъ двѣ бабички и единъ господинъ блѣснати паднаха въ морето. Тѣ направиха по една ноцна морска баня и друго нищо не имъ стана. Подиръ палатитѣ на Т. Т. В. В. Великіятъ Везиръ и Подкралъ, по блѣскавината на освѣтленіето отлѣчаваше се на Бебекъ лѣтнята къща на Н. Пр. Персійскій посланикъ Мирза Хюсеинъ Ханъ.

На Бейоглу такожде освѣтленіето бѣше ярко, голѣмата улица отъ единътъ край до другитѣ бѣше украсена съ сѣкакви свѣтила и различни прѣпорци, между които първи бѣха отоманскитѣ. Безбройно множество мъжѣ, жени и дѣца гѣмѣяха по тая улица тѣи що яиде че фърмеше нѣмаше да падне на земята. Царскитѣ кораби въ Рожинъ Заливъ бѣха освѣтлени и тѣ разновидно.

Колкото за Фенеръ освѣтленіето бѣше обикновено, и славното по хубостъта на нѣжнитѣ полъ и по гордостъта на брадатитѣ това мѣсто, при другитѣ, виждаше са като въ глухота потънало. На единътъ му край само, дѣто Българската черкова, освѣтленіето бѣше по живо, и при пращеніето на фшеситѣ раздаваха са далеко по заливътъ сладковъзвучнитѣ гласове на ученицитѣ отъ българското училище, които пѣяха похвални пѣсни за Н. И. Величество.

Таквази бѣше за Цариградъ ноцъта на тържественитѣ този празникъ, който испѣлваше сърцата на жителитѣ съ радостъ при въспоминаніето на онзи честитъ день и часъ въ който е стѣпилъ на прѣстолътъ най любимитѣ отъ Монарситѣ — Султанъ Абдулъ Азизъ!

ПРОШЕНІЕ ЗА УЧИЛИЩА.

Едно прошеніе подписано отъ 500 души работници френци дѣло са на петгима отъ френскитѣ севатори които били подписали едно прѣдложение за единъ заемъ за да направятъ училища. Ето съдържаніето на това прошеніе.

„Господа,

„Има ми нужда от училища за децата ни; ти е най-успешната от пуждните ни и въобще първото и главното от правдивните ни.

„На 1731 бѣше станало рѣшеніе, щото на сѣкѣждѣ, по Френско, да има по едно училище на 500 жители. Този законъ никога не се изпълни, защото никога не е имало и никога не ще има пари за училищата на народа, ако не рѣшатъ да направятъ най-священниятъ, и най-нуждѣниятъ отъ заемитѣ.

„Когато министри, сенатори и комисіи принаватъ че по Френско недостатъци училища, и че, подъ това обозрѣніе, нѣй смѣ по долу и отъ най-малкитѣ държави на Европа, могатъ ли наистинѣ да са теглятъ на задъ отъ този заемъ, който народътъ, ако биха го призовали да даде гласъ, би далъ гласъ съ най-големо убѣждение, защото това е най-големото наслѣдство, което може да даде въ наслѣдіе на дѣцата си.

„УЧИЛИЩА, УЧИЛИЩА! Безъ училища народътъ остава въ тъмнина, невѣжеството прорасва и се размножава, остроуміето и способността ѣ повнѣкуватъ; сиромашіята или иѣманието убива тѣлото съ лишениѣта, а духътъ съ угнетеніа; и отъ човѣка остава само машината. Тѣй ли ставатъ работници и граждани?

„Чрѣзъ училищата се сполучи образованіето, образованіето което увеличава, оживява и възвишава разумнѣието, развива успѣхътъ на занаетитѣ и на промишлеността, облагородва гражданинтѣ и го направя да е нравственъ, и най-послѣдъ укрѣпява изаснива човѣцитѣ въ пѣтътъ на успѣхътъ за свободнѣй животъ.

„Отъ училищата ще излѣзе логически успѣшното намаленіе на прѣдсмѣтнованіята отъ полицията и правосѣдіето; поради това подкрѣпимъ съ се сила доблестнитѣ мѣжѣ, които прѣдлагатъ и подкрѣпятъ този членъ въ сенатътъ и чрѣзъ печатѣтъ.

Въ Цариградъ има три четири Гръцки учени и дружества, които сѣ принесли и приносятъ голѣма полза въ успѣхътъ на образованіето на този малкъ но дѣятелен и живъ търговскѣ народъ. Сѣщо и Ерменцитѣ иматъ таква дружества и не сѣ по назадъ отъ Гърцитѣ въ образованіето.

Прѣди двѣ години нѣщо и Анадолинѣтѣ или караманлинтѣ, които сѣ шепѣ хора, даже и народъ не са казватъ, съставиха едно читалище на Фенеръ подъ названіе Мала Азія. Въ това читалище като са събрали тѣ на 24 прѣзъ миналиятъ Іануаріа, рѣшили да основатъ и едно Ученолюбовно Дружество подъ сѣщото названіе, сирѣчь Мала Азія.

Има ми прѣдъ очи уставътъ на това дружество, и виждамъ че намѣреніето му е да распространява ученіето въ Мала Азія чрѣзъ образованіето на сиромашнитѣ дѣца.

Ревността на Караманлинтѣ къмъ доброто, родолюбіето и ученолюбіето нѣмъ сѣ достойни за похвала отъ сичкитѣ свѣтъ. Но за какво смѣ достойни нѣй единъ петъ, шесть милиона народъ Българи, като нѣма ми нити полвинката отъ това което иматъ тѣзи стотина хиляди хора? Дѣй ли читалищата и ученитѣ дружества?

Лавъ са погрѣшавали таквъзъ едно нѣщо тука въ Цариградъ, но тѣй си замързана. И защото сѣ читалища, като има каменета и казна и расходи по Бейолу и по Ерене капіа тука въ Цариградъ, а по лозіата и по градинята по

вѣтъ! Защо ни сѣ учени дружества и други таквъзъ уджуръ-буджуръ-бужства додѣ има ми таквъзъ кѣ бирликъ и прѣзрѣніе единъ къмъ други?

Съзвѣи потекоха изъ очитѣ ни когато сѣгледяхъ че на челото на Караманлиискитѣ вѣстникъ Ана то ли стои шестнадесетъ години какъ са издава, а нѣй нѣма ми днесъ ни отъ 16 мѣсеца единъ вѣстникъ. Това е едно огледало дѣто можемъ най-добъръ да са огледаме и да са видимъ що смѣ за хора, и да са познаемъ колко струваме.

Само Арнаутитѣ бѣха останали по назадъ отъ насъ, днесъ и тѣ обработватъ филологіята си и скоро ще нѣмъ прѣдварятъ, сѣ туй скѣперничество и немареніе къмъ общеползнитѣ дѣла що има ми нѣй. Не чувствувашъ ли, о не свѣсенъ народъ, въ кое врѣме живѣешъ и кои ти сѣ дѣлжноститѣ? О ви Българи, бащи не стѣ ли ви? Чеда нѣмате ли? Какво наслѣдіе ще имъ оставите?! като отъ инатитѣ си и отъ кавгитѣ си друго и не правите освѣтъ училища да затварятъ, отъ скѣперничеството си общеползнитѣ дѣла и заведеніа да запустяватъ?! Кой ще са погрѣши за васъ като ви са не погрѣжватъ? Отъ кого чакате? На кого са надѣете? Или ви не сте хора на свѣта и не сте каджри да направите нищо за себе си? Но тогазъ не дѣйте барнѣмъ осквернява съ недостойнитѣ си уста свещеннитѣ имена на родъ и на народностъ.

Немаме срѣдства, казвате; сиромаси смѣ, сѣ извинявате; лѣжите, а окаянни братіа, и лѣжите лѣжа голѣма! Да правите по грѣцкитѣ мѣнастири одѣи имате срѣдства, имате да харчите пари; да са влачите по Филибе и по Цариградъ да са сѣдните, не сте сиромаси; да са карате помежду си и да отивате да молитѣ Гърцитѣ съ пари намѣрвате отъ дѣ да дадете, а за вашето добро, за доброто на дѣцата ви, тамъ ва нѣма. Оѣ! Перото пада отъ рѣката ми и не знамъ вече какво да ви кажа.

ГРЪЦКИТѢ ЧЕРКОВНИ РАБОТИ.

„Вчера, въ понѣдѣльникъ, пишеше Омоніа, (въ 422-й си брой) събраха се въ Патриархѣта членовѣтѣ, които бѣха опредѣлени да съчинятъ едно изложеніе за рѣшеніето на много словутитѣ Български въпросъ. Това изложеніе щѣше да са разиска въ присѣствіето на сичкитѣ членове отъ Св. Синодъ и отъ Честнѣятъ Народенъ (!) Свѣтъ и обичаеши са да даде подробности на това отгоръ; но ето какво пише въ 423-й си брой.

„Казвахъ вчера че комисіята върху Българскитѣ въпросъ, като съчинила изложеніето си, прѣдложила го на Св. Синодъ и на Смѣс. Свѣтъ да го пригледатъ и придирятъ.

„Нѣй са обичаеши че послѣ ще обнародва ми подробности на туй заседание, по понеже то стана дверемъ сущимъ за заключеніемъ не можемъ да задоволимъ, както имахъ намѣреніе, любопитството на нашитѣ читатели.

„Споредъ колкото пакъ можихъ тѣй извѣнъ да разберемъ, тѣя прѣдготовителна комисія, при другитѣ улесненіа за да са намѣри едно сходно рѣшеніе на прѣдлежащитѣ въпросъ, прѣдлага щото, когато че одовѣе и въ колъ отъ чисто бѣлгарскитѣ епархѣи (!), нѣйнитѣ жители да прѣдлагатъ трима кандидати, а великата черва да избира едното отъ тѣхъ.

„Надѣемъ са че черковнитѣ вѣстникъ въ градътъ ни, като земе прѣдъ очи важността на този въпросъ и интересуваніето на нашата публика въ него, ще обнародува изложеніето на тѣя комисія и нѣкои подробности върху този въпросъ.

Тѣй казува и тѣй са надѣе Омоніа, а при това черковнитѣ вѣстникъ мълчи.

Но и прѣзъ „заключеннитѣ двери“, по нѣкога излиза на бѣлъ свѣтъ това което са върше въ тъмнината на скришно, и при мѣлчаніето на Черковнѣя вѣстникъ са узнава това което са крои и мисли. Ще кажемъ прочее на нашитѣ читатели че комисіята е рѣшила да устѣпи, не само на „чисто българскитѣ“, както казва Омоніа, но на сичкитѣ епархѣи да си избиратъ тѣ кандидатитѣ; рѣшила е още да допусне, въ Смѣсеннитѣ Свѣтъ при четиритѣ грѣцки членове мѣрѣне, да има и четирѣма българи мирѣне за членове.

Истина че тѣзи прѣдложения на комисіята не сѣ одобрени отъ сички тѣзи що сѣ надѣ работитѣ, но може да са лѣжимъ че тѣ най-послѣ ще са приематъ, и нѣй не можемъ да не направимъ нѣкои забѣлжваніа на тѣхъ.

Приеманіето на четирѣма членове Българи въ Смѣсеннитѣ Свѣтъ, ако и да е една устѣпка, тѣ е несвършенна, защото първо не е опредѣлено отъ дѣ ще са избиратъ тѣзи четирѣ членове Българи, второ защото и отъ духовнитѣ лица въ смѣсеніятъ свѣтъ трѣба да бѣждѣ двама Българи. Нѣй виждамъ, дѣ я стѣга комисіята; че ти отбѣгва отъ да са покаже че приѣма началото на народността въ Черковното Правленіе, но това е именно което исчатъ Българитѣ; защото безъ него знаатъ твърдъ добъръ че нищо не е добито. Тѣ иматъ вече опитъ въ тѣзи работи и тѣй сѣсно не че са оставитъ да бѣждѣ излѣгани. Ще кажемъ пакъ, „дѣй и дѣй четири“, додѣто не са приѣме началото на народностъ, тѣй щото и въ Синодѣтъ и въ См. Свѣтъ да засѣдаватъ членове именно Българи, сичко е напусто.

Колкото за устѣпката да си избиратъ епархѣитѣ кандидатитѣ, нѣй неможемъ, освѣтъ да похвалимъ благоразуміето на комисіята. Не защото е то едно отъ исканіята на Българитѣ и че сполучваніето му удовлетворява нѣкои отъ домогваніята имъ; но защото е едно начало, колкото праведно и законно толкозъ и спасително и благососѣбно за улучшеніето на клерѣтъ и за благосѣстоиеніето на Черквата. Нѣщо което, да не мислятъ нашитѣ единовѣрни братіа, че и Българитѣ като православни не го желантъ.

Това начало ще накара тѣзи които са пригответляватъ за архіерен да са стараятъ повече да придобиятъ изискваннитѣ за този санъ качества; ще причини тѣхното освършенствование, защото ще гледатъ чрѣзъ достоинството си, доброто си поведеніе и чрѣзъ ученіето и сисаніята си да станатъ извѣстни, щото въ случѣи на избираніе кандидати, да могатъ да са надѣятъ за прѣдпочтеніе. А не като сега да иматъ сичкитѣ си надѣжди само на ласканіа прѣдъ влѣтелнитѣ духовни лица и на надаваніа!

ВАРИЕНСКОТО ПРИСТАНИЩЕ, ПРѢЗЪ 1864 ГОД.

Нѣй ще дадемъ тука нѣкои свѣденіа до движеніето на търговіята и мореплаваніето въ Варненското пристанище, които изваждаме отъ единъ консулскѣ рапортъ.

Спорядъ този рапортъ, всичкото количество на изваснитѣ прѣзъ 1864 год. може да са оцѣни приблизително за 17,530,000 франки, освѣтъ които са изнесоха въ групове и пари около 3,170,000 фр. Стойността на извасенитѣ стоки прѣзъ 1863 год. възлизаше само на 14,480,000 франки, И така излиза една разлика отъ 3,050,000 франки и полза на 1864 год.

Тѣя значителна разлика излиза отъ това, че 1864 год. са прѣнесоха много дѣбитѣци

още и храна повече, отъ колкото прѣзъ 1863 г. На 1864 год. жътвата на храната бѣше по изобилна отъ заминулатѣ години, но качеството на стоната бѣше доста доле. Житата имаха по малка темнина и повечето бѣха влажни, по сѣдствие на дъждоветъ що посядаваха прѣзъ жътвата.

Повечето вълна са изнесе за Френско; храната са изнесе за Цариградъ и за Западъ; добитицѣта за Александрийскъ въ Египетъ; маслото и домашните птици за Цариградъ.

Ето расписътъ на изнесенитѣ стоки:

400,808	карика *) меко жито.
1,300	„ кораво. „
4,512	„ пчиминъ. „
4,010	„ папури. „
750,000	килограми вълна **)
5,342	волоче и биволн
15,295	овци
14,980	кафези домашни птици
8,150	кошове яйца

Трговията на внесенитѣ стоки има такова едно забележително уголемиване.

Количеството на всичките внесени стоки прѣдставлява приблизително 12,420,000 фр., и още други около 11,000,000 франки въ групове. Прѣзъ 1863 год. внасятъ възлѣзваше на 11,927,000 франки, дѣто ще каже, че за полъз на 1864 год. излиза разлика 493,000 фр.

Внасятъ са състои въ:

2,450	бали мануфактури,
2,700	бурета захаръ.
4,680	торби хавче.
4,500	кантари жельзо.
20,250	различни аръски.

Въ тая цифра не влизатъ веществата, прѣдопрѣдѣлени за направитѣ на желѣзнитѣ пѣтъ отъ Варна до Руссе.

Отъ различните внесени произведенія главнитѣ сж: гвозден, глинени сѣдове, стѣклени чѣща, дървено масло, сапунъ, тютюнъ, солена риба, сухи овоци.

Его и мореплавателното движение въ Варненското пристанище прѣзъ 1864 год.

Въ пристанището Варненско възлѣзоха 269 параходи отъ 118,449 тона ***) и 352 платнодвижни кораби отъ 51,461 тона а излѣзоха 269 параходи и 351 корабъ

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ТЪРНОВО, 8 Юний. — Постѣпката ви за съдружаваніето съ Г-на Генонича за издаваніето на В. Турция, е нѣщо достойно за похвала, азъ ви желая добри успѣхи, — но народътъ, този нечувствителенъ народъ, за когото ви толкози си трудите и жертвувате, да ли оцѣнява тѣзи ваши постѣпки? право ви казвамъ, че нѣто мислятъ на това, и ето отъ гдѣ забѣлежамъ. Сега като си дотѣкнитѣ 24-тъ броя отъ Гайдата азъ ходихъ отъ дюкенъ на дюкенъ да ги моля като съ вонеща риба, да си напишатъ спомоществатели за нова година, но отъ впердъ отговоръ ми са даде: да видимъ; видѣщемъ: а азъ шъ - веришъ нема; много пари; Дунавъ много прѣчка ви направя, защото, той като етвенъ много са распростири, сега има 85 спом. Както и да е, вѣй ми проваждайте за сега 10 листа че ако не гм настаня ще ви кажа да ги спрете. (!!!)

На 28-й Май въ петъкъ нашятъ градъ има честта да посрѣщне Н. Високопрѣвѣско-

дительство Метхадъ паша главнитѣ управителъ на Туна Вилаета. Въ четвъртъкъ като са чу че ще дойде, ученицитѣ отъ сичките училища излѣзоха още отъ сутрѣнта за да го посрѣщнатъ; макаръ че прѣзъ денътъ валъ на три четири пати силенъ дѣждъ, но нищо не можъ да ги развали да си отидатъ, и само вечерта часа на 11 1/2 хвана единъ много силенъ дѣждъ съ гръмъ и трѣсканици (отъ поронитѣ на който ся събориха и двѣ къщи) и той накара дѣцата да си отидатъ каскърбени като не могоха да посрѣщнатъ и да видатъ Н. В. — Сутринта часа на 12 прѣди да са събератъ ученицитѣ Н. В. дойде. На идваніето му, една отъ нашитѣ съграждани подаде едно прошеніе подписано отъ 50—60 Господжи, въ което прошеніе нашитѣ съграждани умоляваха Н. В. да нехота дагайствува прѣдъ Милостивіи ни Царъ за да си простатъ измаменитѣ глауви момчета които ся напѣсниха въ Балканското приключеніе, и които Ч. Пр. споредъ законитѣ за общото спокойствие испроводи на заточеніе, Н. В. пріелъ твърдѣ учтиво това прошеніе, и сетѣ като го прочелъ казалъ прѣдъ пѣкои лица че ще ся трудя до колкото може за да ся пуснатъ тѣ момчета.

Н. В. стоя тука една недѣля, въ сичкото си тука прѣбываніе той неуморно ся трудеше да положи въ дѣйствиѣ прѣобразованіята, които сж единствената цѣль на неговото дохожданіе. Той имъ синсходителността да посѣти сичките ни градеки училища за момчетата и за момичетата, като насрѣчваше и учители и ученици ревностно да залагатъ въ наукитѣ и образованіето, — като го глѣдахъ, Г-не Славейковъ, какъ хортуваше, какъ съвѣщаваше, какъ са усмихваше и милаше малкитѣ дѣнци по главничкитѣ, ги запитваше за едно и друго, истина ти казвамъ че го обикнахъ по много и отъ баща си, и кой може да не обича и почита единъ толкози умънъ високъ и синсходителенъ челькъ?

За да подкани хората да обърнатъ повече вниманіето си къмъ индустрията и земледѣліето, кѣто единъ най пѣрви извори на обогатяваніето на народитѣ, Н. В. отиде и на книжната фабрика на Г-на Ангелъ Попова която е 2 часа далечъ отъ тука. Забѣлѣжѣте че Ан. Поповъ е единъ който бѣше компрометиранъ като съучастникъ въ реченото приключеніе, когато той по работата си са намѣрваше въ Италиѣ; като чу, че Метхадъ паша е единъ толкози умънъ и справедливъ управителъ падна на молбъ и той го прости, и сега като ходилъ казалъ му „така фабрика та оправдава“ и му казалъ още че ще сире да не пуца по Дунава отъвѣнъ книги, за да успѣе тѣзи фабрика.

Фанариотинитѣ Киръ Григоръ, не може да са стѣрн да не обадн на Пашата и да си иска минимитъ правдини за три години отъ епархіята, Пашата свика казалищѣ и тукашнитѣ първенци да иска отговоръ за туй, тѣ казаха че нѣй прѣди три години още сми му казали, че не го познаваме и нѣто е отъ насъ, нѣто нашъ; нѣмаши да му даваме нѣто една пара; ама билъ стоялъ тука, нѣй не го държимъ, ако щѣтъ и десетъ владичи да додѣт не можемъ да ги испѣдимъ отъ царската земя, ама не имъ даваме нищо токо тѣй за нищо — и тѣй владиката си остана съ искането, а народа съ недоволство. Направиха жалба и за патриаршескиятъ борч, ама Пашата каза да му го провадатъ на Русчюкъ съ мазбата отъ тука.

Прѣдшнитѣ ни каймаканинъ Н. П. А'али бей доди пакъ, и сега той е управителъ. Населеніята много са радватъ за неговото дохожданіе, като си наумиватъ прѣдшнитѣ му мѣдро правленіе.

Тѣзъ дене бѣше тука и прѣждебившии Англійски генералъ консулъ въ Бѣлградъ Г-нъ Монгордъ който пажува по Българія, той посѣ-

ти и училищата ни. — Рускія тукашенъ консулъ Г. Кожевниковъ съ позволеніе отъ Правителството си прѣмѣсти консулството въ Русчюкъ прѣди три недѣли.

Днесъ вторникъ имамъ много добръ дѣждъ отъ зарана е захваналъ и сега часътъ по 7 не прѣстанно вади.

Като си отивалъ Н. В. Метхадъ паша речената Господжи дала още едно прошеніе да благодари Н. В. че пріелъ благосклонно прѣдното прошеніе и повторително да го моли за това. Пашата ся засмѣлъ и казалъ: бѣди спокойна, азъ ще ти провади отговоръ чрѣзъ Али бей.

БОЗЛОДЖА, 7 Юний. — Много пати сми писалъ и поздравилъ, но отговоръ ми сми получили.

Заради това сега като научихъ дохожданіето на приносящия Г-да Стояна при васъ, ще питаме доброто ви здравіе и, състояніето на вашитѣ отъ много врѣме желаемъ въпросъ; защото нѣй тукъ Слава Богу и благодареніе на Милостивото Царско Правителство, и на стараніето на родолюбцитѣ господари началници. Добръ сми, и, не ни закачатъ гръцкитѣ владичи.

Отъ миналитѣ дена по Св. Троица посѣти градецѣтъ ни новій сега гръцки въ Варна Владика, придруженъ съ двама гръцки попове отъ Кара-Юсѣинъ. Не, като понска да кондиса у еволимената текна Болгаритѣ, не го слѣтъ, отива у Господинъ Узунъ Петра и, той не го прибра, послъ отива у Димо Кара Недѣковъ и, той сжцо го испѣжда, и най послѣ го пріе Гъркѣтъ Плукиолу Пасхо. И, като не са яви никой отъ Българитѣ много хатѣръ му остана, и, като ходи при забити нѣтъ горко са оплакалъ чѣ баръ хошъ гелдѣнъ не дощелъ никой да му каже.

И тѣй стана та си отиде като не калесанъ гостъ, и несполучиха нашитѣ гърци, защото тѣй мисляха нѣговото дохождане да бѣде въ тѣхна ползѣ, и че ще сполучатъ както въ прѣжнитѣ врѣмена, съсѣ ф е р е, до ш е, ш ф а л и ш е и пр. както и, раздаваха слухъ по не би.

Ново; по ново нѣмаме въ градецѣтъ ни, само та поздравяваме сичките Българи особено чорбаджіи ни Стоянъ Кара Пенювъ и Стоянъ Кара Сизъ и пр. Поздравява тя и, учителѣтъ ни А. Хилимовъ и остааши за отговоръ и, добро виденіе.

— Писмата които пріѣхши отъ Казимѣжъ ни извѣстиватъ чѣ сега скоро филибелиникитѣ мутесарфинѣ ходилъ въ тоя градъ. То било на 25 Маія. Слѣдъ като приглѣдалъ нѣкон и други работи на управленіето, той заповѣдалъ да са направя едно училище подъ име „Мектеби Руждѣ. Основитѣ на това ново училище сж турли аеки на 28 Маія прѣдъ присѣствіето на единъ многочисленъ народъ

— Пишатъ ни отъ Калоферъ чѣ тамкашнитѣ чорбаджилѣкъ запирали младитѣ булки, на които мѣжѣтъ отсѣстуватъ за мирни парасж. Тѣй млади булки стоели по три четири и петъ мѣсеца запрѣни.(!)

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Казватъ че който нѣма добѣръ гласъ твърдѣ обича да пѣе, и този който нѣма добѣръ умъ твърдѣ обича да се бѣрка въ обществени работи ужъ да ги расправя. Не знаимъ до колко е това истина, но едно нѣщо глѣдаши и то ни са вижда прага истина: че колкото е плитакъ единъ челькъ въ политиката толкозъ повече за политика иска да чува, за политика да говори.

Нашитѣ Българи, на които нѣто имет

*) Една карика (шарж) има 4 1/2 кила Цар.

**) 100 калограми правятъ 28 оки.

***). Единъ тонъ има 20 Англі. кантари, или около 800 оки.

имъ са чете въ политиката, гледайки голѣмо присърце иматъ за политически работи да знаятъ, не веднъжъ е какъ ги порицаватъ за краткостта ни въ политическите ни новини. Искани да задоволимъ желанието нѣмъ защото сии отъ оиѣзи хора за които общата поговорка казува, че на чѣлба главата ступватъ, ама хатѣра му не прѣкриватъ.

Земайте прочее голѣмнитъ кошници и тръгвайте подиръ ни новини да беремъ. Съвсѣмъ що по това врѣме дръвѣта на политическите новини са виждатъ да не сѣ много завързали, но като трѣсимъ сѣ прилѣжаніе ее че намѣримъ да откъснимъ по нѣщо.

АНГЛИЯ. Въ тѣзи трѣг. земя политическите новини сѣ касатъ. Освѣтъ търговски прѣдиритѣ и старанія за да умножатъ доходитъ си чрезъ промишлеността си, англичанитъ не ги занимава днесъ, поше на явъ, нѣщо чисто политическо. Въ Свѣтътъ на лордовитъ само въ засѣданіето отъ 13 Юни са е. разисквала изново работа за англичанитъ запрѣни въ Африка отъ абисинскитъ царь. Лордъ Малмазбури окайва отечеството си и еднородцитъ си, ако е тѣй че на министрътъ лордъ Русела не му е толкова дълга рѣката щото да досегне абисинското правителство. Министрътъ казва най подиръ че за да са освободятъ тѣзи затворени англичани, трѣба да са проводятъ въ Абисинія не единъ но четири кораба съ три или четири хиляди души войска, които додѣ стигнатъ до царя ще станатъ жертва на климата, а да проводимъ и други посланици за тѣзи работа, страшно е да не би абисинскитъ господарь да задръ и тѣхъ.

Други двама англичани има уловени въ Италия отъ разбойничитъ които искали твърдѣ скѣпъ откупу за да ги пуснатъ. Споредъ Лонски единъ вѣстникъ, до 9,000 английски лири са дали за изкупуваніето на тѣзи пѣлници. И за туй казватъ на лорда Палмерстона му много докривило и са тѣжилъ горко прѣдъ италианскитъ въ Лондонъ посланици.

Франція. — Князь Наполеонъ са прѣдставилъ (19 Юни) прѣдъ императора. Казватъ че двамата братевчѣта са примирили и сирѣчили пакъ по слѣдствие на едно писмо което реченитъ князь проводилъ на владѣтелъ на Французитъ.

Разискваніята въ законодателното тѣло слѣдуватъ върху равни прѣдмѣти. Мексиканскитъ работи занимаватъ также не малко висшитъ и нижнитъ кругове во Франція.

Общепародно спомоществованіе отъ десетъ милиона франка са отворило въ Френско сѣ намѣреніе да са поднесе на вдовицата Линколнова една златна медаль.

Италия. — На 17 Юни са тържествува въ годишнитъ празникъ за възлазаніето на Пиа IV на Паускій прѣстолъ.

— Писмата отъ Римъ (17 Юни) извѣстятъ че са прѣвкснати прѣговоритъ между италианското правителство и римскитъ дворъ.

ИСПАНИЯ. Работитъ не отиватъ толкова добръ въ това царство. Съзаклатіето са вижда че имало дълбоки корни, и обзема мнозина отъ горнитъ военни лица и отлични мѣжје, приятели на успѣхътъ. Нѣкои искатъ да кажатъ че това съзаклатіе имало намѣреніе да присѣдини Испания на Португа-

лія подъ Брагантійската династія, но вижда са че то не е освѣтъ една успѣхолюбива размирица. За туй и испанското правителство гледа само печатѣтъ като единственъ нему противникъ.

ПРУСИЯ. Прѣди нѣколко врѣме Прусія бѣ поискала отъ Австрія да са удалечи Августембургскитъ князь отъ княжествата. Но Виенскитъ кабинетъ отговори отрицателно, тѣй що между тѣзи двама довчера съюзници днесъ има разногласіе. Прусія подкрѣпи Олденбургскитъ князь, а Австрія Августенбургскитъ.

Депутатитъ на Прускитъ Свѣтъ свършили засѣданіята си, но тѣ са разиждатъ безъ да са спуразумѣятъ съ Правителството.

АВСТРИЯ. — Императорѣтъ е останалъ много благодаренъ отъ прѣманіето което му направиха въ Унгарія, и вижда са че прѣстава вече разногласіето между Аусбургскитъ домъ и жителитъ на Унгарія. Вижда са че австрийското правителство е разбрало чи полесно ще привлече Маджаритъ къмъ себе си като ги ласкае, а не като са против на домогваніята нѣмъ.

Императорѣтъ трѣгналъ за Пелъ, и мисли са че той ще са срѣшне съ прускитъ царь въ Гастанъ или въ Карлсвадъ.

РОСИЯ. — Една комисія отъ Поляци бѣше са прѣдставила прѣдъ императора да го сѣжалѣе за смъртта на наследника. Думитъ на императора къмъ тѣзи комисія бѣха сериозни, и показватъ че произлѣзватъ като отъ единъ баща сърдитъ на чедата си, но който отъ сърце ги обича и жѣлае доброто нѣмъ.

Княгинята Дагмаръ, годинца на покойнитъ наследникъ, била зела отъ него като мѣна алмази за 280,000 рублн. Тѣзи алмази понеже принадлежели на руската корона зематъ са сега на задръ, а на княгинята са опрѣдѣля годишно подаяніе отъ 40,000 рублн и орденътъ св. Екаторина.

Не ще да е истина дѣто са чуваше че Княгинята Дагмаръ щѣла да са сгоди за новитъ наследникъ братѣтъ на покойнитъ.

Отъ Росія да прѣскачимъ ли въ СЪРБИЯ? ама нѣмаи работа въ тѣвъ земя, тукашнитъ новини не са по важни отъ игритъ на нашитъ дѣца. На умъ сѣмъ даже да си немокримъ краката да газимъ и Дунавъ и за ВЛАНКО; защото ако е истина това което казватъ грѣцкитъ вѣстници за тѣвъ страна тя са намѣрва прѣдъ ямата на погубѣлѣта. Но нашитъ читатели са отучили да вѣрватъ Грѣцитъ. Не ги принуждавамъ. Нѣма нито да ги водимъ въ Грѣція за Грѣцки новини. Тѣ са бутали.

Но тясна е гледайки малката Европа за любопитството на нашитъ политици, тѣ искатъ да прѣфрѣкнатъ океанитъ и да видятъ какво правятъ нашитъ противоположни въ АМЕРИКА. Нѣма вищо вече и тамъ, тѣзи добри христіени и върли побойници почиватъ си днесъ подъ кървавитъ прѣпорѣцъ на братоубійственната война. Прѣдсѣдателъ Жонсонъ дава амнистія на противникитъ съ исклучение на 175 х. отъ тѣхъ. Ли и другаритъ му са обвиняватъ като прѣдатели. Давесъ са обвинява като участникъ въ убиството на Линколна. Въ Мексико на Зуа-

риситъ нѣмъ трѣгнало пакъ назадъ.

АЗІЯ. Освѣтъ усилни нѣкои и незначителни мѣстни размирици, тѣзи голема страна и люлка на чѣловѣческитъ родъ не представлява никакви други интересни новини.

АФРИКА. Африканскитъ новини са върхъ холерата. Тѣзи грозна гостянка, посетила казватъ нѣкои места и ги попрошерила. Последнитъ извѣстія обаче потвърждаватъ изчезуваніето ѝ. Дано да получамъ таквитъ благопріятни извѣстія и отъ нашето отечество че холерата на несогласіето и на раздоритѣ е изчезнала.

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

Последствіе на малко едно не расположение на Н. В. Султанѣтъ, членовѣтъ отъ дипломатическото тѣло, не са прѣдставиха въ недѣля прѣдъ него да му честититъ тържественитъ день. Днесъ Н. В. е вече добръ.

— Г. Г. Н. Тѣпчилецъ, Н. Геновичъ и Х. Караминковъ, имаха честь да са призоватъ отъ Н. В. Фуадъ-паша, Великитъ Везиръ, за да присѣтвуватъ на вечерята която даде въ еяліята си на Канлъджа, послучай на празникѣтъ за възлазаніето върху тронѣтъ на Н. Ц. В. Султанѣтъ.

— Нашитъ съотечественикъ Николи Минчогу отъ Орднеритъ Стабли-Емири опрѣдѣли са на царска служба въ министерството на полиціята като членъ на мезличитъ Забитанъ и Лива.

— Прѣдвѣтъ петѣкъ Н. В. Египетскитъ подкралъ ходи въ дворецѣтъ на Беглербей и посети Н. В. Султанѣтъ.

— Н. В. Султанѣтъ заповѣдалъ щото до когато са бави Н. В. Подкралѣтъ въ градѣтъ ни, да са турятъ подъ негово расположение двамина отъ тѣлохранителитъ на Н. В.

— Н. В. Египетскитъ Кралъ купилъ великокопѣната къща на сѣсѣда си Мустафа паша за да я присѣдини на палатѣтъ си.

За това купило Н. В. далъ 30,000 лири и още за връзнична своята къща на Емиринѣтъ при скелѣта на паракоситъ. Съ това намѣреніе казватъ още че щѣлъ да купи и къщата на Н. Прѣв. Купилъ бѣе.

— Споредъ писмата отъ парижи Н. П. Джемилъ паша прѣдпращитъ посланикъ на Високата Порта при французскитъ дворъ, си прѣдставилъ на Императора, но не официално, нито да му врѣчи писма та сѣ които са призовава за въ Цариградъ, понеже тѣхъ бѣше ги врѣчилъ на дворѣтъ неговѣтъ намѣстникъ наредно съ повѣрителнитъ за него си писма, но току тѣй като частно лице.

— Въ грѣцкитъ атински вѣстници срѣщамъ нѣкои дописки и изложения отъ Пѣовдивъ и Воденъ които оправдаватъ грѣцкитъ консулъ въ Пѣовдивъ, и го похваляватъ за неговата дѣятелност въ распространіе на еллинизма и за успѣваніето на грѣцкото образование въ Воденъ. (!) И не струва ли да са хвали това дѣто грѣцкитъ консули на едно съ грѣцитъ владци насилува въ българскитъ дѣца да учатъ грѣцки! Отъ дѣ сѣ са зели грѣци въ Воденъ?

— Споредъ нѣкои италиански вѣстници: Омеръ паша въ едно събрание посочилъ да видятъ великокопѣната му саба, колто покойнитъ Султанъ Абдулъ Меджидъ му бѣ подарилъ; това оръжіе са оцѣнява за единъ милионъ и половина франки. Дръжката на тая саба била исцѣло покрита съ голѣми алмази.

Отговорникъ Никола Геновичъ.